

Báró Tallián Béla

(Szabás, 1851.—Kiszombor, 1921. nov. 23.)

Báró Tallián Béla főispán, kormánybiztos, a képviselőház alelnöke, miniszter, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke 1912—1921 között.

Középiskolái elvégzése után 1873-ban tett államtudományi államvizsgát. Közigazgatási pályára lépett. 1880-ban alispánná választották. 1886-tól Somogy, 1892-től pedig Békés és Csongrád vármegye főispánja. Ez utóbbi tisztségéből 1894-ben mentették fel. Ugyanakkor mint Békés vármegye kormánybiztosát megbízták az agrárszocializmus okainak kivizsgálásával. Később a Balaton- és a Dráva-szabályozás kormánybiztosa is volt. Ezen megbízatásairól 1896-ban lemondott. A magyar országgyűlésbe 1896-ban választották meg először képviselőnek, szabadelvű programmal. Később, 1899—1903 között a Ház egyik alelnöke volt. Majd a szerb kongresszus királyi biztosa. 1903. november 3-án a Tisza-kormányban földművelésügyi miniszteri tárcát vállalt. 1905-től Törökkanizsa országgyűlési követe. Az 1905-i választások után a Szabadelvű Párt elnöki állásra is jelölte. Később az Alkotmány, majd a Munkapárt tagja lett. Hosszú tevékenységét a vízügyek terén kifejtett kiváló munkásság jellemzi. Igen nagy része volt a Balaton, a Dráva és a Tisza szabályozásának munkálataiban, minisztersége alatt tárgyalta le a Rába szabályozásáról szóló törvényjavaslatot. 1911-ben bárói rangot nyert. Az I. világháborúban Belgrád elfoglalása után, annak rövid ideig polgári kormányzója volt. 1918 októberére után Szegedre menekült. A Tanácsköztársaság idején letartóztatták.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöki tisztségét 1912—1921 között látta el. Ennek során sikerrel kamatoztatta földművelésügyi miniszterként, agrárpolitikusként, nagybirtokosként szerzett tapasztalatait. Annak ellenére, hogy birtokai elvesztése miatt számos tisztségéről lemondott, egyesületi elnöki tisztségétől nem vált meg.

Báró Tallián Béla emlékét őrzi: testméretű olajfestménye (OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtára, Persián Aranka festőművész nő alkotása). Érdekesség, hogy a művész egyik hozzátartozójának az OEE felé fennálló lakbértartozása fejében készítette el a festményt.

Sírhelye: Tallián Béla sírja a kiszombori temetőben található (6775 Kiszombor, Óbébai utca 58.)

Kép: OEE Wagner Károly Könyvtár

Gróf Széchenyi Bertalan

(Sopron, 1866. okt. 24.—Budapest, 1943. jún. 3.)

Gróf Széchenyi Bertalan a Főrendiház tagja, jegyzője, a Felsőház elnöke, a Magyar Tudományos Akadémia igazgatótanácsának tagja, a Széchenyi Tudományos Társaság elnöke, a Magyar Érdemrend nagykeresztjének kitüntetettje, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke 1922—1925 között, annak tiszteleti tagja 1940-től.

Sopronban született 1866-ban Széchenyi Sándor gróf, az egykori Főrendiház elnökének fiaként. Középiskoláit Pozsonyban végezte, s a budapesti egyetemen folytatott jogi tanulmányai után a magyaróvári gazdasági akadémián szerzett oklevelet. Felsősegedi hitbizományi birtokán kezelt uradalmát a korszak egyik legjobban művelt gazdaságává fejlesztette. A király 1893-ban nevezte ki a Főrendiház tagjává, ahol számos országgyűlési bizottságban látott el fontos feladatokat. 1901—1912 között a Ház jegyzője, azután a Felsőháznak 1927-től 1935-ig alelnöke és 1935-től 1943-ban bekövetkezett haláláig elnöke volt. Valóságos belső titkos tanácsos 1916-ban, a Magyar Érdemrend nagykeresztjének kitüntetettje 1931-ben. Politikai karrierje mellett jelentős szerepet vállalt az ország tudományos, kulturális és gazdasági közéletében is. Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia igazgatótanácsának, tiszteletbeli tanácsagja a Magyar Nemzeti Múzeumnak és elnöke a Széchenyi Tudományos Társaságnak. Számos társadalmi tisztséget is viselt. Jogi végzettségének köszönhetően megválasztották a Királyi és Országos Legfőbb Fegyelmi Bíróság tagjának is.

Az összeomlást követő legnehezebb időkben vállalta az Országos Erdészeti Egyesület elnöki tisztségét és jelentős szerepe volt az 1922—25 években elért egyesületi eredményekben. Elnöksége után sem feledkezett meg az erdészetről, befolyását latba vetve igyekezett annak céljait támogatni.

Kiváló érdemeit és munkásságát kívánta az Országos Erdészeti Egyesület méltányolni akkor is, amikor az 1940. év január 25-én tartott közgyűlésén egyhangú döntéssel tiszteleti tagjává választotta.

Gróf Széchenyi Bertalan emlékét őrzi: a Segesden az általa 1901-ben építtetett kastély.

Sírhelye: Gróf Széchenyi Bertalan síremléke a nagyecenki temető Széchenyi sírkápolnájában található. 9485 Nagycenk, Széchenyi tér (temető) Földrajzi koord.: É 47° 21' 53.60" , K 16° 24' 52.67"

Kép: Erdészeti Lapok

A harmadik oldal

Egyesületünk másfél évszázados jubileumának méltó megünneplését és átélését szolgálják a folyóiratunkban elindított, az évfolyam összes lapszámában következetesen és folyamatosan megjelenő ünnepi rovataink.

Ezek tartalmának szerkesztése közben a Lapok digitális archívuma szakmai és egyesületi múltunk mérhetetlenül gazdag kútfeje, amelyből tudatosan emeljük ki azokat az üzeneteket, melyek a jelenben és a jövőben is megállják a helyüket. Hiszen már kiállták az idők nehéz próbáit!

És micsoda történelmi korok, korszakok vonultak végig az alapítás óta! Elmondhatjuk, nem kényeztették el a hazai erdészeket, akik minden nehézség ellenére sobasem feledték el, hogy a hazai erdőket szolgálják!

Ezek az üzenetek azonban nem csak nekünk, értünk szólnak, hanem üzennek a magyar társadalomnak is, követendő

értékeket közvetítenek a kárpát-medencei és azon túl élő összmagyarság számára. Ilyen üzenet a minden történelmi korszakot és annak kibívásait túlélt Összetartozás, mely Egyesületünk bármás jelszavának egyik lényegi eleme.

Rendkívül egyéniesedő világban élünk. Ebben az egyénre fókuszáló közegben az azonos szellemiség, értékrend mentén szerveződő csoportok kitarítóan küzdenek az egymástól elidegenedést hirdető közfelfogással, melyben az egyén önmegvalósítása messze felülírja a közösségi érdekeket.

A múltban és a jelenben néha felbukkanó szakmai vagy személyes gyökerű belső ellentétek ellenére az Országos Erdészeti Egyesület 150 éve fogja össze a hazai erdészeket. Ez az összetartás, főleg a viharos magyar történelem tükrében, hatalmas eredmény, Európában is egyedülálló! Van mire büszkének lennünk és van mit tovább örökítenünk!

Ennek tovább viteléhez kívánok minden tagtársunknak kitartást, bitet és bitelességet, mert e jubileum egyik legfontosabb üzenete, hogy minden körülmények között összetartozunk. A múltban, a jelenben és a jövőben is.

Nagy László

Erdészeti Lapok

Az Országos Erdészeti Egyesület havonta megjelenő folyóirata

CLL. évfolyam 2. szám (február)

A kézirat lezárva: 2016. február 3.

A címlapon:

„Pihen a komp, kikötötték...”

(Bakony)

Fotó: Nagy László

FŐSZERKESZTŐ: NAGY LÁSZLÓ

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:

DR. OROSZI SÁNDOR

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

dr. Bartha Dénes, Haraszti Gyula,
Lengyel László, Lomniczi Gergely, Puskás
Lajos, dr. Sárvári János, dr. Schiberna
Endre, Wisnovszky Károly

SZERKESZTŐSÉG:

1021 Budapest, Budakeszi út 91.

Telefon: 06 (1) 201-6293

Mobil: 06 (20) 330-3462

e-mail: erdlap@oe.e.hu

www.erdeszetilapok.hu

KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület,
1021 Budapest, Budakeszi út 91.

Levélcím: 1021 Budapest, Budakeszi út 91.

FELELŐS KIADÓ: ZAMBÓ PÉTER elnök

Tördelőszerkesztő: Balog Zoltán
Olvasószerkesztő: Rimóczi Irén

Nyomdai munkák:

PR Innovation Kft., Budapest

Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

Terjesztja a Magyar Posta Zrt. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad.

A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, illetve grafikai munkáért fizetünk.

ISSN 1215-0398

A tartalomból:

Kutas Lajos:

Új fejlesztés a faanyag-közelítésben38

Nagy Nándor, dr. Febér Sándor, Dufla Ferenc:

A kései meggy és a turkesztáni szil faanyaga és felhasználhatósága42

Dr. Rédei Károly:

Megfontolások a jövő erdőgazdálkodásáról46

Nagy László: Nemzeti kincsünk az erdő!48

Dr. Mosoni László:

Fényszennyezés a Földön – menedék Somogyban50

A MEGOSZ állásfoglalása az erdőtvény módosítás ügyében51

Luzsi József:

Mari néni és a harmincmilliárd... II.52

Dr. Sárvári János:

Magánerdős közfoglalkoztatási rendezvény53

Zétényi Zoltán:

Erdőrendezési Napok, újra meg újra.....54

Dudás Béla: 60 év...55

Reményfy László: Bányajárás.....55

Dr. Bartha Dénes:

A mezei szil (*Ulmus minor*) botanikai jellemzése56

Balogh Róbert: Országfásítás, a Fák Hete és az

Országos Erdészeti Egyesület az 1950-es években II.61

Andrésiné dr. Ambrus Ildikó:

Új vezetőség az Oktatási Szakosztály élén63

Miklós Tamás:

Barangolás a Gerecsében63

Szakács László:

Egy járszági erdész életútja és az országzászló Erdélyben.....64

Horváth Gábor:

A folyamatos erdőborítás gyakorlata Sárvár környékén65

Iványi Ákos: Talajtanos szakmai nap a Hanságban67

Dr. Szikra Dezső: A Kiskunságban jártak a Szeniorok.....68

Kurcz Ádám István:

Fákra utaló településnevek a Kárpát-medencében70

Király Pál: Laptörténetünk kis mozaikköve...74

Nagy László: Azoka régi telek!76

